

и тутакси трѣба торъ, у насть има твѣр-
де малко; по-голѣмата часть отъ нашите
ониви даватъ плодъ съ помощта на торътъ,
рои сѣки вече знае, че ако нѣкой не нато-
гти пивата си, то не трѣба и да са надѣе-
на берекетъ; а при сичкото това и тука
са забѣлѣжва това сѫщото: и днесъ ниви-
те са торатъ така сѫщо, както сѫ са то-
риле и преди време, а отъ година на го-
дина плодородието става се по-слабо и сѫв-
сѣмъ безплодните години ставатъ се по-
чѣсти. Тука може би нѣкой да са усѣти-
и да каже: „когато е така, то трѣба по-
вече торъ“. Това е тѣй, но не сѫвсѣмъ.
Първо и първо и торътъ навремени не по-
мага: натрупашъ торъ много, а полза отъ
него никаква—житото израсте на слама
добро, а на зърно не струва нищо: кла-
сьть къспчакъ, зърното слабо и дребно, а
ревулакътъ са родилъ до толкова, щото
заглушилъ почти сичката нива; а второ, за-
да може човѣкъ по-изобилно да наторява
ивата си, то трѣба и повече торъ да има,